YTTRANDE

Sámediggi
Sámedigge Sámiediggie Saemiedigkie Sametinget

Datum
2026–10–27

Diarienummer
KN2026/01497–1

Sametingets diarienummer
2026–1440

Till
Klimat- och näringslivsdepartementet

kn.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia till kn.me.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande avseende promemorian *Förbättrat genomförande av industriutsläppsdirektivet*

Sametinget har tagit del av rubricerad remiss och förslagen i promemorian och vill framföra följande synpunkt som handlar om renslakterier i Sverige.

Promemorian föreslår att flera verksamheter inom samma fasta tekniska enhet ska räknas samman när man bedömer om tröskelvärdet för en industriutsläppsverksamhet uppnås. Om tröskelvärdet nås blir samtliga berörda verksamheter industriutsläppsverksamheter och omfattas av de särskilda kraven i industriutsläppsförordningen. Slakterier anges i bilaga 1 som en grupp C-verksamheter som genom addering kan nå en industriutsläppskod. Bilagan anger:
- Slakterier, 5 kap. 3 § (C-verksamhet) som kan nå kod 15.10-i enligt 5 kap. 1 § genom addering.

I Sverige finns det runt 10 till 15 godkända renslakterier. De ingår i gruppen av landets totalt knappt 150 mindre och mer lokala livsmedelsanläggningar som sysslar med slakt. Siffran kan variera något från år till år beroende på vilka anläggningar som är aktiva under slaktsäsongen.

De flesta svenska renslakterier är små och säsongsbaserade och riskerar typiskt sett inte att omfattas av adderingsregeln. Risken kan dock öka om ett renslakteri ligger på samma plats eller delar anläggning med andra livsmedelsverksamheter, exempelvis ett viltslakteri för älg eller en lokal chark- och förädlingsenhet. En oönskad effekt som kan uppstå om ett litet renslakteri delar infrastruktur med andra lokala aktörer, handlar om definitionen av ”fast teknisk enhet”. Sametinget ser då risken att hela området juridiskt betraktas som en och samma fasta tekniska enhet. Detta skulle i så fall kunna tvinga fram en addering av produktionsmängder som i sin tur kan driva upp små, lokala slakterier i en tung industriell reglering.

Čujuhus/adress
Sámediggi/Sametinget
Box 90
981 22 GIRON/KIRUNA

Telefovdna/telefon
0980 - 780 30 (växel)
e-post: fornamn.efternamn@sametinget.se

Guossuhančujuhus/besöksadress
Adolf Hedinsvägen 58
www.sametinget.se
Org.nr.: 202100-4573

Som en konsekvens kan det leda till en oönskad centralisering och nedläggning av mindre slakterier som inte klarar regelbördan. Små livsmedelsföretag är centrala för fler djur på den svenska landsbygden och därmed ökad produktion av närproducerade livsmedel. Detta framhålls även i Livsmedelsstrategi 2.0:

> För att minska sårbarheten är det även viktigt att goda förutsättningar skapas för små jordbruks-och livsmedelsföretag, som ofta brottas med bristande lönsamhet samtidigt som de kan ha många regelverk att förhålla sig till. I detta sammanhang kan även produktionsgrenar som är av en begränsad omfattning i ett nationellt perspektiv, till exempel rennäringen, spela stor roll för livsmedelsberedskapen på lokal nivå. Det är också viktigt att regelverken möjliggör för företagen att ändra och utveckla sin produktion och tillämpa innovativa metoder. Det möjliggör för att såväl kunna dra nytta av marknadens efterfrågan som för att öka resurseffektiviteten i produktionen och minska sin sårbarhet.[1]

Ovanstående citat från Sveriges Livsmedelsstrategi 2.0 nämner rennäringens roll för livsmedelsberedskapen på lokal nivå. Sametinget vill särskilt framhålla att renslakterier är en viktig del i att säkra den svenska livsmedelsproduktionen ur ett totalförsvarsperspektiv, och för att främja livsmedelsberedskapen på lokal nivå.

Beslut i detta ärende har fattats av Sametingets kanslichef Lars-Ove Sjajn efter föredragning av utredare Ulrika Hannu. I beredningen har även avdelningschef Ingela Nilsson samt enhetschef Eli Larsdotter deltagit.

[1] Sidan 40, https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/departementsserien-och-promemorior/2025/03/livsmedelsstrategin-2.0